

Over mijn 'landschaps'-fotografie in Something, Somewhere II

Onze beoordelingen over plaatsen zijn vaak sentimenteel.

We zijn gehecht aan onze omgeving. Het is onze straat, onze stad, onze regio en ons land.

Onderzoek heeft uitgewezen dat mensen een beeld van hun land hebben dat meer overeenkomt met het landschap van de 'zichtkaarten' dan met de werkelijke hedendaagse realiteit.

Snelwegen, hoogspanningsmasten, flatgebouwen, lichtreclames en industriegebieden in de periferie behoren meer en meer tot de realiteit en zijn dominant aanwezig in ons hedendaags landschap.

Zowel de toeschouwers en veel fotografen zijn nog steeds begaan met de traditionele inhoud van het landschapsbeeld, zodat een kritische benadering nog veel onbegrip kent.

Gelukkig is door de beeldvorming van de Düsseldorfer Photoshule van Bernd Becher hierin verandering gekomen met fotografen zoals Struth, Ruff, Höfer en Gursky.

Vertrekkend vanuit dit landschap gaat mijn interesse uit naar de sporen van de mens en de invloed die deze hebben op het landschap.

In mijn fotografie probeer ik een dialoog tot stand te brengen tussen mijn ervaring en de realiteit. Mijn foto's zijn dan ook afbeeldingen waar cultuur en natuur elkaar ontmoeten of raken. Men kan ze cultuur- landschappen noemen.

Rondreizend en fotograferend in deze landschappen valt mij steeds meer en meer het wegvallen van de typologiën op.

Sommige landschappen hebben geen plaatsbepaling meer en zijn niet echt typisch voor deze of andere regio's. (de zogenaamde 'non-lieux' plaatsen)

Ik maak gebruik van een groot formaat camera (4 x 5 'analoog') omdat ik hiermee zowel het licht, contrast en dieptewerking op dezelfde hoogte kan plaatsen en beheersen. Ook kan ik hiermee details weergeven die we anders normaal niet zouden waarnemen.

De prints zijn Lambda of Hahnemühle Arts prints op groot formaat.

Of zoals Bertold Brecht reeds zei: "Minder dan ooit zegt een eenvoudige weergave van de realiteit iets over die realiteit."

Jo Op de Beeck

2014 Mechelen